AKTO 6

(NE) TRAVAILEZZ (JAMAIS)!
(NEVER) WORK!
РАБОТИ (НИКОГАШ)!

ФЕСТИВАЛ ЗА СОВРЕМЕНИ УМЕТНОСТИ
FESTIVAL FOR CONTEMPORARY ARTS
LE FESTIVAL D'ART CONTEMPORAIN
11.08.-14.08.2011 / BITOLA 11.08.-14.08.2011 / БИТОЛА

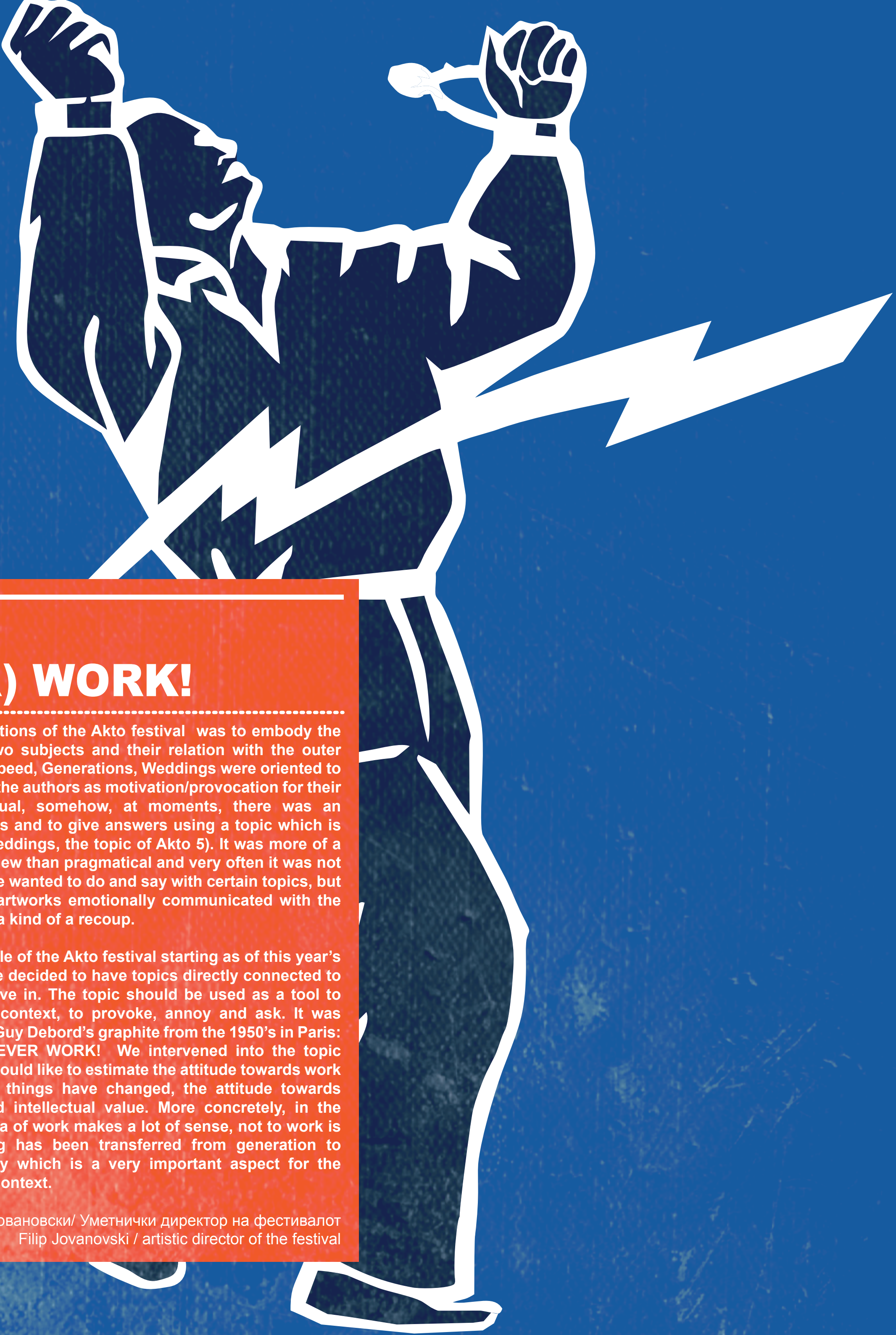

(NE) TRAVAILEZZ (JAMAIS)! РАБОТИ (НИКОГАШ)! / (NEVER) WORK!

Претходните 5 изданија на фестивалот со темата се обидувавме да ја опфатиме врската помеѓу две тела и нивната релација со надворешниот свет. Брзина, поколенија, свадби се некои од темите коишто беа насочени кон внатрешниот личен став на авторите како мотивација/провокација за нивните дела. Некако преинтелектуално, а на моменти и неуметнички некои теми (како темата на АКТО 5 - Свадби) се обидуваа да одговорат и да постават прашања, повеке филозофски , отколку прагматични. Маногу често не бевме разбрани докрај и не постигнувавме се што сакавме да кажеме со темата, но од друга страна делата комуницираа емотивно со публиката па, тоа некако ја вадеше работата.

После завршениот 5 годишен циклус, од оваа година се одлучивме темата да биде диркетно поврзана со социјалниот контекст, да комуницира живо со контекстот, да провоцира нервира и запрашува... темата е директно инспирирана од графитот на Ги Дебор од 50-те години во Париз Ne travaillez jamais / РАБОТИ НИКОГАШ! Ние интервениравме малку во темата РАБОТИ (НИКОГАШ)! сакајќи одново да го преиспитаме односот кон работата во денешен контекст. Работите се сменија како и односот кон трудот, неговата материјална, но и интелектуана вредност. Конкретно во контекстот на Битола, идејата за работа има многу смисла, да не работиш е стил. Во Битола неработењето се пренесува фамилијарно од колено на колено, што е многу важно за авторите од страна коишто ке делуваат во овој контекст.

The aim of past five editions of the Akto festival was to embody the relationship between two subjects and their relation with the outer world. Topics such as Speed, Generations, Weddings were oriented to the personal attitude of the authors as motivation/provocation for their artworks. Too intellectual, somehow, at moments, there was an attempt to ask questions and to give answers using a topic which is not artistic at all (as Weddings, the topic of Akto 5). It was more of a philosophical point of view than pragmatical and very often it was not understood well what we wanted to do and say with certain topics, but on the other hand the artworks emotionally communicated with the audience,so that it was a kind of a recoup.

After the first 5-year cycle of the Akto festival starting as of this year's edition of the festival we decided to have topics directly connected to the social context we live in. The topic should be used as a tool to communicate with the context, to provoke, annoy and ask. It was directly inspired by the Guy Debord's graphite from the 1950's in Paris: Ne travaillez jamais/ NEVER WORK! We intervened into the topic WORK (NEVER) as we would like to estimate the attitude towards work in the current context, things have changed, the attitude towards labour, its material and intellectual value. More concretely, in the context of Bitola the idea of work makes a lot of sense, not to work is a lifestyle, not working has been transferred from generation to generation in the family which is a very important aspect for the authors dealing in this context.

Филип Јовановски/ Уметнички директор на фестивалот
Filip Jovanovski / artistic director of the festival

ЧЕТВРТОК 11.08.2011

ОТВОРАЊЕ НА ФЕСТИВАЛОТ

20:00ч
**Локација: Офицерски дом,
пред споменик на Стив Наумов**

ПОРТРЕТ НА УМЕТНИКОТ КАКО КУЛТУРЕН РАБОТНИК, /
Зоран Попоски (перформанс)

21:00ч

КАНАЛ 103 - 20 ГОДИНИ СЛОБОДНИ, /
(изложба)
"ЛЕЛЕ" МЕТОД / SIMULAKREDENEC / LABOR PARTY, /
Драгана Заревска / Јасна Димитровска (инсталација)
НЕ ЗЈАПАЈТЕ РОМАНТИЧНО!, /
Филип Јовановски (настан, инсталација)
ПОРТРЕТ НА РАБОТНИКОТ КАКО УМЕТНИК, /
Филип Јовановски (перформанс)
ТАЛКАЊЕ, /
Игор Тошевски (видео инсталација)
PERCEVEZ(PLUS), /
Beatrice Andre (инсталација)
LOVE THE FUTURE, /
Никола Узуновски (инсталација)
АНП / АВТОРСКИ НИЗ ПОЈАВНОТО, /
Група автори (видео инсталација)
JAM, /
Неда Фирфова (инсталација)
YUGOSTALGIA, /
Walter Steinacher (перформанс, инсталација)
ПОДМУКЛИ ПРОЦЕС, /
Анонимен Автор (инсталација)

ПЕТОК 12.08.2011

Локација: Широк сокак
LIBERTAS, / Marijana Vukic (настан, знаме)

18:00ч
Локација: Кружен тек на излез Битола-Охрид
PRIORITY, / Ivan Moudov (настан)

20:00ч
Локација: Кино Македонија
КУРАТОР, / Никола Узуновски

VERY HAPPY PEOPLE, /
Progettozeropiu (видео)
SELF PORTRAITS, /
Detext (настан)
GOTCHA, /
Gaston Ramirez (видео)
ROYE LEE, LANCETTI, /
Mancassola Basilico (видео)
IDOL, POR, /
Anja Puntari (видео)
ATUENCO, /
Ruben Guttierez (слика)
GREAT DINAR YORKSHERE, /
Nemanja Cvijanovic (видео)
PRIORITY, /
Ivan Moudov (видео)

22:00ч
**Локација: Паркинг пред
Центар за култура**
MASS V POWER, Progettozeropiu (настан)

САБОТА 13.08.2011

11:00ч
Локација: Плоштад Магнолија
APLAUZ, / Nemanja Cvijanovic (настан)

20:00ч
Локација: Плоштад Магнолија
УМЕТНИКОТ 2-КАФЕ И ЦИГАРИ, /
Атанас Ботев (перформанс)

21:00ч
Локација: Центар за култура

НОЌ НА ПЕРФОРМАНСИ

AKTO FESTIVAL & FESTIVAL PERFORACIJE ZAGREB
IN THE MIND'S I, /
Колаборативен перформативен проект на Ворен Најдик (Warren Neidich) со Факултетот за ликовни уметности, Скопје.
Соработници: Сузана Милевска и уметниците Дарко Алексовски, Симона Манчева, Филип Ризов, Катерина Соколова, Ивана Спироска, Слободанка Стевчевска.
Act(ing), / Petra Kovacic
CYCLE: ERSZEBET BATHORY, / Vlasta Delimar
UN-TIGHT-EN, / Игор Јосифов
I AM ALWAYS WATCHING YOU !, / Викторија Илиоска

НЕДЕЛА 14.08.2011

ЗАТВОРАЊЕ НА ФЕСТИВАЛОТ

20:00ч
Локација: Офицерски дом,
АКО НИКОЈ НЕ СВИРИ, ДОКУМЕНТАРЕН ФИЛМ, /
Режија:Ѓорѓи Јаневски (Проекција на филм)

21:00ч
Локација: Офицерски дом,

ДОДЕЛУВАЊЕ НА АКТО НАГРАДА

АКТО 6

(NEVER) WORK!
РАБОТИ (НИКОГАШ)!
(NE) TRAVAILEZZ (JAMAIS)!

20 ГОДИНИ СЛОБОДНИ / FREE FOR 20 YEARS NOW,

Канал 103 / Kanal 103

Изложбата "20 години слободни" преку избор на фотографии, документи, артефакти и предмети надополнети со аудио-видео инсталација ја сублимира 20 годишната историја на култното скопско радио Канал 103. Кураторски тим; Игор Тошевски, Филип Јовановски, Давид Ангелевски, Ѓорѓи Јаневски.

The "20 godini slobodni"/"Free for 20 years now" exhibition sublimates the 20 years long history of the cult radio station from Skopje, Kanal 103, throughout selected photographs, documents, artefacts and objects replenished with audio-video installation. Team of curators> Igor Toshevski, Filip Jovanovski, David Angelevski, Gorgi Janevski.

UN-TIGHT-EN,

Игор Јосифов / Igor Josifov

Игор Јосифов е роден во Кавадарци, 1986 год. а во моментов живее на релација Сан Франциско – Њу Јорк.Познат е познат по р азновидноста во неговите многубројни дела и по начинот на кој го користи човековото тело за да ги сподели неговите видувања и пораки за современиот свет во кој живееме. Во 2000 година, ја направи својата прва групна изложба во Меѓународниот Музеј на Уметност во Норвешка, а во 2007 год. ја одржа и првата самостојна изложба под наслов „Уметност – Во потрага по личното јас“ во Сан Франциско.ја одржа и првата самостојна изложба под наслов „Уметност – Во потрага по личното јас“ во Сан Франциско. Во 2010 година тој учествувал на изложбата на Марина Абрамовиќ под наслов „Уметникот е присутен“ во МоМА во Њу Јорк.

"Врзан не врзан" е перформанс инсталација, каде што се истражува односот помеѓу уметникот и гледачоти со кој Игор Јосифов учествува на АКТО Фестивалот оваа година. Овој перформанс ја истражува можноста за визуелната репрезентација на "не се прави ништо" ситуација и соодносот помеѓу телото и умот проектиран како скулптурални слики на прикажување за гледачот.

Igor Josifov was born in Kavadarci in 1986, but is currently commuting between San Francisco and New York City. Igor Josifov held his first group exhibition in 2000, in the International Museum of Art in Norway and his first solo exhibition titled "Art – In search of the personal Me" in San Francisco. He took part in Marina Abramovic's exhibition "The artist is present" at MoMA, New York City.

Un-tight-en is a performance installation where the relationship between the artist and the viewer is explored. This performance explores the possibility of the visual representation of the "doing nothing" situation and the juxtaposition between the body and the mind projected as an sculptural image on display for the viewer.

PERCEVEZ (PLUS),

Беатрис Андре / Béatrice André

Беатрис Андре е родена во Бретања, Франција.Таа е патник, новинар, фотограв. Се занимава со снимање на звуци. Студирала новинарство и јазици. Изложувала во Гренобл, Франција и Лисабон, Португалија. На АКТО 6 ќе се претстави со инсталацијата наречена *Percevez (plus)*. Кога идејата за работа ќе се изгуби, во секојдневниот живот веќе не постојат бариерите и тој не е регули-ран според ниеден распоред. Тоа ги отвора очите и го менува нивниот поглед на околината и деталите... *Percevez (plus)* се состои од слики кои немаат намера да станат реалност или уникат, а проследени од рекреирани универзуми кога начинот на живот на авторката е воден само од љубопитноста. Концерти, граници, гласање. Или не правење ништо.

Béatrice André was born in France, Bretagne. She is a traveller, a journalist, a photographer. Practises sound recording. Studied journalism and languages. Exhibited in Grenoble, France and Lisbonn, Portugal.
The installation called Percevez (plus) will represent her at AKTO Festival. When the notion of work gets lost, everyday life doesn't have barriers anymore and it isn't regulated by any timetable. It opens one's eyes and their view of details and surroundings… Percevez (plus) is actually images with no intention of becoming reality or unique and followed by recreated universes, when the author's way of life is guided only by curiosity. Concerts, borders, voting. Or doing nothing.

Авторски низ појавното (АНП) / ANP,

Група Автори / Artists Group

АНП основачи се: Спасе Перовски, Станко Павлески, Небојша Вилиќ и Томе Аџиевски. Авторски низ појавното е дружење и уметничко дејствување во природа - концептуализирана Арт Котва / (Плац / Ливада) / Арт Бачило/до Авторски Појавно. Освен ликовни уметници и историчари на уметноста учествуваат и автори од другите уметности и од области блиски на ликовната уметност. Проектноста се затвора со документирање (фото, видео и аудио) на престојот и случувањата на локацијата.Манифестацијата е биенална, а групата ја сочинуваат до десет учесници.

Founders of ANP are: Spase Perovski, Stanko Pavleski, Nebojsa Vilic and Tome Adzievski. ANP is actually a socialization and artistic function in nature – conceptualized Art Anchor / (Yard/Meadow) / Art Dairy / up to Authorial Apparition. Besides the fine arts artists and art historians, authors from different arts and areas in close relations to fine arts also participate in this project. It closes with documenting the sojourn (photographs, video, audio) and events at the selected location. This manifestation is biennial and the group is consisted of up to ten artists.

ACT(ING),

Петра Ковачич / Petra Kovacic

Петра Ковачич е млада визуелна уметница и изведувач од Хрватска. Студирала пластична уметност на Академијата за ликовни уметности во Загреб. Таа одржала или учествувала на повеќе од 30 изложби, перформанси или работилници за современи уметности. Перформансот Act(ing) беше изведен на првиот Perforacije фестивал во 2009 и презентиран на Perforations Festival во La MaMa, New York во 2011.
Сега овој нејзин перформанс ќе го најде своето место и во официјалната програма на АКТО Фестивалот.
Act(ing) е театарско-ликовна инсталација од перспективата на галерија и ликовно-театарски перформанс од перспективата на театарот. Низ симболиен приказ на настанокот на едно ликовно дело, изведбата го обработува прашањето на односот спрема уметничкото дело и делувањето, а авторката го отвора прашањето на углед на уметникот и неговата (апсурдна) положба во општеството.

/Petra Kovacic is a young Croatian visual artist and performer. She studied plastic art at The Academy of Fine Arts in Zagreb. She had or collaborated on more than 30 exhibitions, performances or workshops for contemporary art. Her performance "Act(ing)" was shown at the first festival Perforacije in 2009 and presented at the Perforations festival in La MaMa, New York in 2011. Now, this performance will find its place in AKTO Festival's official program.
Act(ing) is a theatrically artistic installation, from a gallery's point of view and an artistically theatrical performance, from a theatre's point of view. The performance deals with the issue of the relations to the artwork and working through a symbolic display of an artwork's creation. The author also raises the question of the artist's reputation and his (absurd) position in society.

ТАЛКАЊЕ / CRUISING,

Игор Тошевски / Igor Tosevski

Игор Тошевски дипломирал графика и графички техники во 1988 на Ликовната Академија во Хелсинки, Финска. Бил член на повеќе ликовни групи во 1980-тите, како Туш Лабораторија, У.С.Т.А и колективот ЗЕРО (1985 – 1990). Од преку 50тина самостојни и групни изложби, се одвојуваат Досие (1996), Совршена Рамнотежа (2000), Процес (2004) и Териториии (2004). Од 1990-тите, во неговата уметност преовладува конкретен ангажиран пристап кон општествено политички теми. На АКТО 6 се враќа со неговата видео инсталација наречена "Талкање или Приказни за небиднината". Четворица пријатели решаваат да поминат уште една ноќ крстосувајќи ги градските улици. Како што автомобилот навлегува подлабоко во ноќта, четворицата пријатели откриваат дека тие всушност живеат во едно неуротично општество кое најверојатно е на раб на колапс. Пробуваат да ги експлицираат нивните погледи на распаѓачките остатоци од псевдо-демократското општество кое скапува со секоја минута. Сето ова ги доведува до уште понепријатен заклучок: самите нивни односи се исто толку корумпирани и се распаѓаат како и околината која ја критикуваат.

Igor Toshevski graduated printmaking from the Fine Arts Academy in Helsinki, Finland in 1988. In the 80s he was a part of several artist groups, such as Tush Laboratorija, U.S.T.A and ZERO collective (1985 – 1990). Out of over 50 solo and group exhibitions, we'll name just a few exceptional ones: Dossier (1996), Perfect balance (2000), Process (2004) and Territories (2004). Since the 1990s his work takes a more specific critical approach to social and political issues. Igor Toshevski is coming back to AKTO 6 with his video installation called Cruising. Four friends decide to spend yet another night cruising around town. As the car goes deeper into the night, the four friends discover they live in a neurotic society most likely on the edge of a collapse. They try to explicate their views on the crumbling remains of a pseudo-democratic society going rotten by the minute. This only brings them to an even more uncomfortable conclusion: their own relationships are as much corrupt and deteriorating as the environment they criticize.

ПОРТРЕТ НА УМЕТНИКОТ КАКО КУЛТУРЕН РАБОТНИК / PORTRAIT OF AN ARTIST AS A CULTURAL WORKER,

Зоран Попоски / Zoran Popovski

Зоран Попоски е трансдисциплинарен уметник и теоретичар, со над 50 меѓународни изложби во САД, Франција, Германија, Австрија, Италија, Турција, Порторико, Куба, итн. Автор е на книгата теориски есеи за уметноста во нови медиуми, „Простори на моќта“. Во своите перформанси, видеа и дигитални принтови, Попоски истражува теми поврзани со лиминалноста, идентитетот и јавниот простор.Оваа година на АКТО 6 ќе го реализира својот неколку часовен перформанс наречен Портрет на уметникот како културен работник. Конципиран како перформативен триптих (Теза, Сладок филм, Херој на работничката класа) посветен на промените во природата на нематеријалниот уметнички труд како парадигматски во постфордистичката економија. Истовремено, проектот претставува сумирање на неколкугодишна уметничка пракса на авторот фокусирана речиси исклучиво врз јавниот простор како место за претставување и дискурзивно делување.

Zoran Poposki is a transdisciplinary artist and a theoretician, with over 50 international exhibitions in his CV in USA, France, Germany, Austria, Italy, Turkey, Puerto Rico, Cuba, etc. His name signs the book of theoretical essays about art in the new media, "Spaces of power".
He explores topics related to the liminality, identity and the public spaces.
This year, as part of AKTO 6 official program, Zoran Poposki will materialize his performance called Portrait of an artist as a cultural worker. Designed to be a performative tryptich (Thesis, Sweet film, Working class hero) dedicated to changes in the nature of non-materialistic artistic work as a paradigm in a post-fordistic economy. At the same time this projects represents a sum of the author's few year long artistic practice, focused almost exclusively on the public spaces as a place for presentation and discursive action.

LABOR PARTY, THE LELE METHOD, SIMULAKREDENEC /PLAKRUM,

Јасна Димитровска, Драгана Заревска

Labor party претставува буквално трудова забава, посветена на овогодинешната тема на АКТО.За време на отварањето на фестивалот, се снима сообраќајот на луѓе, а по завршувањето на фестивалот, видео-сигналот се претвора во полезен механички, за да се докаже реалната корист од истата.

Labor party is literally a party inspired by labor, and exclusively dedicated to this year's AKTO's general topic. During the festival, the traffic of guests coming in and out at the opening, is being recorded with a video camera, and after the festival the video signal is being converted in a mechanical, useful one. This is to be proved that parties are actually a kind of labor.

The Lele Method "Леле" е еден од наупотребуваните зборови во Македонија. Испразнет од значење, зборот претставува само јазично засилување кога се изразува шок, изненадување, чудење, и слично. Луѓето најчесто го користат кога не разбираат како и зошто нешто се случило, и веднаш откако ќе биде изговорен, Леле на луѓето им помага да критикуваат било каков феномен конструктивно, и со висока доза на експертиза.Искуството завршува онаму каде што започнува јазичната артикулација, па така децата го имаат вистинското искуство се додека не почнат да ги артикулираат и дефинираат работите во рамки на јазикот. Џорџо Агамбен вели дека нам современите луѓе искуството повеќе не ни е достапно. "Леле" методот е обид да се дојде до искуство инстант и ефективно. Постоењето на овој научен метод е само симболично, затоа што сигурно можете и без него.Пробајте го. Ако не ви успее, вашиот безлибиден академизам ви се враќа автоматски во рок од неколку минути.

Lele is one of the most frequently used words in Macedonia. Devoid of meaning, the word's only function is emphasizing a moment of shock, surprise, wondering, or similar. People usually use it when they do not understand how, and why something occurred, and immediately after it is being said out loud, lele helps people criticize any phenomenon constructively, and with a high dose of expertise. The experience is ending where language begins. Kids experience the real experience up until they start articulating and verbalizing things up. Giorgio Agamben says that we, modern humans, can no longer access experience. The Lele Method is an attempt to get some experience instantly and effectively. The existence of this scientific method is only symbolical, because you could certainly do without it.Try it. If you do not succeed, your libidoless academism automatically returns to you within minutes.

Симулакреденец (се среќава и под името плакрум), е нем сведок за постоењето на Жан Бодријар во Македонија уште од антички времиња. Овој објект, во една природна симбиоза со сфаќањата на овдешниот човек му помага на истиот да опстојува, работи, и симулира живеење во шкафот, без воопшто да мора да излегува од него.

Simulakredenec (often reffered to as plakrum as well), is a steady evidence of Jean Baudrillard' presence on Macedonian territory since the ancient times. This object, in some sort of natural symbiosis with the mentality, is helping the locals live, work, and simulate life, without even having the need to get out of the closet.

*Kredenec and plakar are synonims for closet in the Macedonian language

ПОДМУКЛИ ПРОЦЕС/ PODMUKLI PROCES,

Анонимен Автор / ?????

Подмукли Процес е интердисциплинарен проект кој што настана во јуни 2011год. на релацијата Прага - Скопје. На аеродромот во Прага на 27.06.2011 год. беше пронајдена папка на која пишуваше Plîživý Proces. Авторот беше поканет да се претстави на АКТО 6. Инсистираше да остане анонимен, но испрати кратка биографија во која пишуваше: "Внук на оригиналниот сопственик на кафеана Славија кај Народни Двладло. Според неговата сопруга, тој е мрзелив и премногу убав."

Podmukli Proces is an interdisciplinary project that originated in June, 2011 during a Prague – Skopje trip. At the Prague airport, on 27 June, 2011, a folder with "Plîživý Proces" writing was found. The author was invited to present himself at AKTO 6. He insisted on staying anonymous, but sent a short bio that said: "Grandson of the original owner of the Slavija restaurant, near Narodni Dvladlo". "He is lazy and very handsome", his wife says.

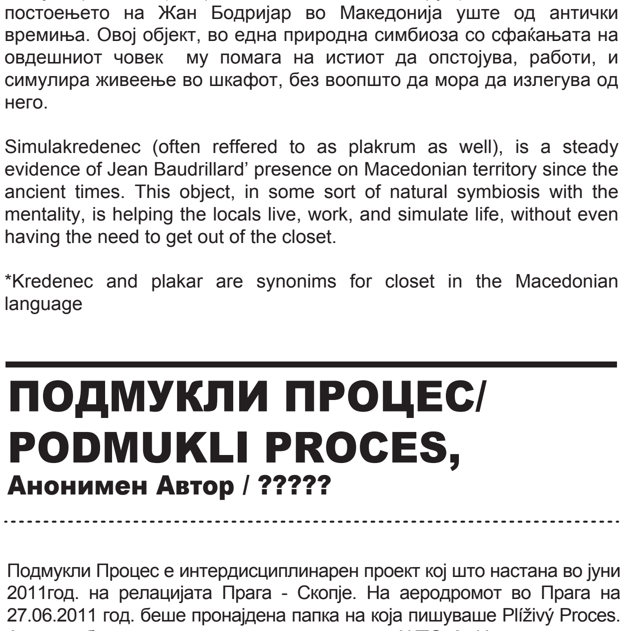

CYCLE: ERSZEBET BATHORY,

Власта Делимар / Vlasta Delimar03

Власта Делимар се појави на уметничката сцена во доцните седумдесетти години од минатиот век. Нејзините работа воглавно вклучува перформанси и фотографии, како и инсталации и видеа. Уметничките корени на Власта Делимар се враќаат наназад до уметничката група Grupa Šestorice Autora (Група од Шест Автори). Нејзините дела кои се издвојуваат со телесност и еротизам, директност и искреност, провокативност и конфронтација, реализам и виталност, до сега била и изложувана на голем број соло и групни изложби. Перформансот со кој ќе учествува на АКТО 6 ја обработува историската личност Erszebet Bathory, позната како првата вампирка. Низ визијата на авторката, таа е силна ликовна единица, боја, емоција, естетика, желба и сензација, па дури и сугестија. Таа е поезија за тешкотиите на една несигурна личност која бара спас само во надворешната убавина на белата и мазна кожа.

Vlasta Delimar entered the art scene in late 1970s. Her work mainly encompasses performance and photography, as well as installation and video. Her artistic origins go back to the Zagreb-based artist group Grupa Šestorice Autora (Group of Six Artists). Vlasta Delmar's work, distinguished by corporality and eroticism, directness and sincerity, provocation and confrontation, realism and vitality, has been displayed in a number of solo and group exhibitions. The performance which she brings to AKTO 6 deals with the historic personality of Erszebet Bathory, also known as the first female vampire. Throughout the author's vision, she is a strong artistic unit, color, emotion, esthetic, desire and sensation, and a suggestion even. She is a poetry about the difficulties of an insecure person that seeks salvation only in the external beauty of white and smooth skin.

ЏЕМ/JAM,

Неда Фирфова / Neda Firfova

Неда Фирфова (родена во 1981 год. во Скопје) е уметник, графички дизајнер и дизајнерски истражувач. Дипломирала на Ликовната Академија во Скопје во 2005, а магистрирала на одделот за графички дизајн на Tama Art универзитетот во Токио. Во 2009 год. почнала да се занимава со нејзината дизајнерско-истражувачка работа на Jan van Eyck Academie во Макртихт, Холандија. Делото и истражувањата на Неда Фирфова е вградено во логиката на графичкиот дизајн и концептуалните процеси, додека тоа самото се активира во и надвор од традиционалните медиуми на графичкиот дизајн. Сугерирајќи поотворен пристап кон графичкиот дизајн, нејзината работа ги отвора вратите за интеграција на интервенциите на публиката и за соработките, додека пак понекогаш ги поддржува обратните едиторијални процеси. Овие експерименти допринесуваат за преиспитувањето на авторитетот за кој што графичките дизајнери се едуцирани да го наметнуваат исклучително на хартија. Нејзиниот серијал Jam е резултат на делумна интервенција во вообичаени канцелариски процеси на работата со фотокопири и нивните рутински поправки. Врамените хартиени објекти се ready mades класифицирани во групи кои соодветствуваат на процесите по кои се произведени.Jam ги истражува утопистичките идеи за paperless office и paperless society актуелни во 60тите години, следствени на инвенцијата на првите компјутери а претходни на инвенцијата на првиот Xerox фотокопир.

Neda Firfova (b.1981, Skopje, MK) is an artist, graphic designer and a design researcher. She graduated from the Academy of Fine Arts in Skopje in 2005 and pursued her MFA at the Graphic Design Department of Tama Art University in Tokyo, Japan. In 2009 she started her design research work at the Jan van Eyck Academie in Maacrticht, The Netherlands. Neda Firfova`s work and research is embedded in graphic design logic and conceptual processes while it activates itself within and beyond the traditional graphic design mediums. Suggesting more open approaches to graphic design, her work invites the integration of interventions by audiences and collaborators, while sometimes supporting reverse editorial processes. These experiments contribute to the questioning of the authority that graphic designers are educated to deliver exclusively on paper. Her Jam series are a result of a partial intervention in the daily office photocopying activities aswell as the routine fixing of photocopy machines. The framed paper objexts are ready mades, clasified according to the production process they belong to. Jam explores the utipian 1960s ideas of the paperless office and the paperless society, subsequential to the invention of the first computers and preceeding the invention of the first Xerox photocopy machine.

АКО НИКОЈ НЕ СВИРИ / IF NOBODY'S PLAYING,

Ѓорѓи Јаневски / Georgi Janevski

Документарниот филм „Ако никој не свири“ одблиску ги следи почетоците на скопската група Bernays Propaganda низ секојдневниот предизвик да се живее за музиката и е приказ на подземната историја на скопската рокенрол-сцена, на нејзиниот автентичен урбан сензибилитет и неисцрпна креативна енергија.
Сценарио и Режија: Ѓорѓи Јаневски; Камера: Бранд Ферро
Продукција: СТОТРОЈКА, 2010
АКО НИКОЈ НЕ СВИРИ е независна продукција на СТОТРОЈКА – во соработка со PETRA PAN FILM, HOUSE 57 и 3X.

The "If nobody's playing documentary" follows very closely the beginnings of Bernays Propaganda, a band from Skopje, through the everyday challenge to live for the music and is a display of the underground history of the underground rock 'n roll scene in Skopje and its authentic urban sensibility and ever-flowing creative energy.
Screenplay and Direction: Gorgi Janevski
Camera: Brand Ferro
Production: Stotrojka, 2010.
IF NOBODY'S PLAYING is an independent production of STOTROJKA, in collaboration with PETRA PAN FILM, HOUSE 57 and 3X.

УМЕТНИКОТ 2-КАФЕ И ЦИГАРИ / THE ARTIST 2 COFFEE AND CIGARETS,

Атанас Ботев/ Atanas Botev

Интерактивен перформанс во којшто уметникот ја кани рубликата да му se придружи на кафе муабет имајќи можност да се информира за се она што ја интересира во врска со неговото творештво. На тој начин се демистифицира фамата околу арт-елитизмот и се премостува јазот помеѓу уметникот и публиката. Проектот е воедно и ироничен коментар за локалниот, актуелен закон против пушење. Имено, перформансот се одвива во импровизирана соба којашто симболизира затворен простор во којшто пушењето е со закон забрането.

An interactive performance where the artist invites the audiences to join him for a cup of coffee and chat, opening the possibility to inform themselves about everything they want to know about his work. This finally demystifies the gossip about art-elitism and closes the gap between the artist and the audience. At the same time, the project is also an ironic comment to the local current law that restricts cigarette smoking indoors. Thus, the performance takes place in an improvised room that symbolizes a closed space where smoking is banned by law.

In the Mind's I,

Колаборативен перформативен проект на Ворен Најдик со Факултетот за ликовни уметности, Скопје. Соработници: Сузана Милевска и уметниците Дарко Алексовски, Симона Манчева, Филип Ризов, Катерина Соколова, Ивана Спироска, Слободанка Стевчевска.

Ворен Најдик е американски уметник и уличен филозоф кој живее и работи поместувајќи се низ прашањето како историјата на уметноста да биде прочитана како продукт на мутирачките состојби на културата, кои што самата уметничка продукција ги елаборира и како, овие претстојни промени во културолошки контекст, ги обликуваат материјалните и нематеријалните состојб на Мозокот и Умот.
До сега изложувал во Whitney Museum of American Art, PS 1 MOMA, LACMA, Museum Ludwig, Koln, ICA-London итн. Добитник е на на Vilem Flusser Theory Award 2010, The Fulbright Specialist Program и Macdowel Foundation Fellowship, 2010. Како дел од Фулбрајтовата програма, Ворен Најдик заедно со Факултетот за ликовни уметности во 2011 година го создаде проектот наречен In the Mind's I / Во "јас" на Умот. Перформансите всушност претставуваат еден вид impromptu дијалози што се изведуваат како театар на сенки. Учесниците кои претходно ја избрале улогата на уметник или куратор, инсценираат различни импровизирани ситуации кои се случуваат во контекст на уметничката сцена при концептуализирањето, договарањето и реализирањето на изложби. Овој колаборативен перформативен проект на АКТО 6 го донесуваат Сузана Милевска, Дарко Алексовски, Симона Манчева, Филип Ризов, Катерина Соколова, Ивана Спироска, Слободанка Стевчевска.

Warren Neidich is an American artist and street philosopher living and working between shifted to ask how the history of art may be read as a product of the mutating conditions of culture which art production itself elaborates and how these ensuing changes, in the cultural landscape, sculpt the material and immaterial conditions of the Brain and Mind. His work has been exhibited internationally at such institutions as the Whitney Museum of American Art, PS 1 MOMA, LACMA, Museum Ludwig - Koln ICA – London, etc. He's been awarded with Vilem Flusser Theory Award 2010, The Fullbright Specialist Program and Macdowel Foundation Fellowship 2010. Warren Neidich in 2011 created the performance project called In the Mind's I in collaboration with Faculty of Fine Arts from Skopje as a part of the Fullbright program. The performances actually are a kind of impromptu dialogues that are being performed as a shadow theatre. The participants, which previously chose their part of a curator or an artist, are acting out different improvised situations that occur in the landscape of the artistic scene during conceptualizing, arranging and materializing exhibitions.This collaborative performance project is brought to AKTO 6 by Suzana Milevska, Darko Aleksovski, Simona Manceva, Filip Rizov, Katerina Sokolova, Ivana Spiroska, Slobodanka Stevcevska.

ТЕ ГЛЕДАМ / I AM ALWAYS WATCHING YOU

Викторија Илиоска / Viktorija Ilioska

Викторија Илиоска е млада македонска танчерка и изведувачка. Таа е родена во Прилеп, но живее и работи во Скопје и Прилеп. Беше дел од танцовата академија Номад во 2010 год. каде што го создаде нејзиниот прв авторски проект "Те гледам!". Во 2010 год. таа се запиша на Факултетот за балетска педагогија во Скопје, Македонија на отсекот современ танц. На академијата Номад таа беше избрана да се претстави со овој перформанс во Њу Јорк во 2011 год. "Те гледам" е перформанс за чувството дека постојано сте набљудуван. Како се чувствувате кога сте под надзор и кога некој ве надгледува? Изведувачите не ставаат во непријата ситуација. Од вас зависи колку ќе дозволите тоа да влијае на вас.

Viktorija Ilioska is a young Macedonian dancer and performer. She was born in Prilep and she lives and works in Skopje and Prilep. She has been Nomad Dance Academy student in 2010 ,where she created her first author project "I am always watching you!". In 2010 she enrolled at the Faculty for ballet pedagogy in Skopje, Macedonia at the department for contemporary dance. She was selected at the Academy to present herself with this performance in New York in 2011.''I am always watching you !" is a performance about the feeling of being constantly observed. How do you feel when you are under surveillance? The performers put you in an uncomfortable situation. It depends on you how much you allow this to affect you.

АКТО 6

(NEVER) WORK!
РАБОТИ (НИКОГАШ)!
(NE) TRAVAILEZZ (JAMAIS)!

РАБОТИ (НИКОГАШ)! / (NEVER) WORK!

Кураторски концепт на темата / Curatorial Concept

Во последните неколку години бевме сведоци на настани кои имаа огромно влијание врз економијата, што подоцна предизвика масовни промени во социополитичките структури на општеството. Кризи, отпуштања, протести, револуции. Многу се фатија во бранот во кој никој не можеше мирно да стои. А со новите широко распространети средства за комуникација, многу се придружија кон јавните дискусии или влегоа во физичка конфронтација со системите кои беа во тешка состојба. Резултатот беше нова '68, млади луѓе кои пробуваа да создадат нов систем, нови идеи изложени на масата, референдуми, дури и нови устави. Во овој процес каде што секоја информација може да протече низ масовните медиуми, уметниците играа важна улога на пионери, медиуми и лидери. "Работи никогаш" слоганот на Дебор до 1953 год. се забележува низ новата оптика на ова време, во кое што "работата" не е труд или производство на добра, туку е услуга и конструкција на виртуелна реалност.

In the last few years we were witnesses of events which had a major impact on the economy which then later triggered massive changes in the socio-political structures of the society. Crisis, lay-offs, protests, revolutions. Many got caught in the wave where no one could stand still. And with the new wide-spread means of communication, many joined in the public discussion or got involved in a physical confrontation with the systems which were in a severe state. The results was a new '68, young people trying to create a new system, new ideas put on table, referendums, even completely new constitutions. In this process where everything leaked trough the mass media, artists took an important role, as pioneers, media, and as leaders. "Never Work", a slogan by Debord, from '53 is seen trough the new optics of this time, where "work" is not labor or production of goods, instead it's a service and a construction of virtual reality.

Никола Узуновски / Nikola Uzunovski

£IB€RTA$,
Маријана Вукиќ / Marijana Vukic

Маријана Вукиќ е родена во Дубровник, Хрватска во 1979 год. Студирала на Академијата за ликовна уметност во Венеција. Има изложувано во Bevilawua La Mas Foundation (Венеција, Италија), Museum Madre (Наполи, Италија), Galerija Prsten (Загреб, Хрватска), Atelierfrankfurt (Франкфурт, Германија). Живее и работи во Загреб и Дубровник, Хрватска. Нејзиното дело за АКТО 6,

"Łib€rta$", е римејк на знамето на Република Дубровник, во кое зборот "слобода" е загаден со симболите на главните валути во светот. Модификацијата нé тера да се потсетиме на процесот на загуба на слободата во
замена за материјална корист – процес кој е многу присутен во земјите во транзиција од комунистички во капиталистички систем, како што се Хрватска, целиот Балкански полуостров и општо источна Европа.

Mariana Vukic is born in Dubrovnik, Croatia, 1979, she studied at the Accaademy of fine arts in Venice, She exhibited at Bevilawua La Masa Foundation, Venice, Italy, Museum Madre, Naples, Italy, Galerija Prsten, Zagreb, Croatia, Atelierfrankfurt, Frankfurt, Germany

"Łib€rta$" Is a remake of the flague of the Dubrovnik Republic, in which the word liberty is contaminated with the simbols of the worlds
main courencies, The modfication makes us reflect the process of loss of freedom in change of material gain, a process heavelly prsent in the countries in transitioan from counist to capitalis system like Croatia., the Balcans, of east Europe in general

АПЛАУЗ / APLAUSE!, Немања Цвијановиќ, Nemanja Cvhijanovic

Немања Цвијановиќ е роден во 1972 год. во Ријека, а дипломирал на Accademia di Belle Arti во Венеција и потоа на Facolta di Arte e Design во Венеција магистрирал. Живее и работи во Ријека и Венеција. Во неговите дела тој воспоставува контакт со настаните од блиската историја (Антифашистичката борба, револуционерните движења во Третиот свет). Тој го доведува гледачот во интригантен однос со сеќавањето, промените во вредноснитесистем, пропагандата, политиката, конзумеризмот и масовните медиуми. Работата на овој уметник концептуално ги истражува социјалистичките истории и постојано ја преиспитува врската помеѓу економијата и политиката, понекогаш и до тој степен што го цензурираат.

Уметникот изјавува дека дефинитивно комуникацијата е неговото единствено оружје и дека без сомнение таа е уметност во чиста форма. Неговата цел е да го зачува цензурираното или заборавено минато преку естетиката на современите и историските стилови. Неговиот проект за АКТО 6, "Аплауз!" е веб стриминг и документ на фиктивна манифестација (демонстрација) исценирана во форма на филмски сет – со статисти платени да протестираат на плоштад. Банерите ќе прикажуваат различни реални слогани кои го осудуваат нео-либералното капиталистичко општество кое ја освојува планетата преку империјализам и непрестајни војни што носат сиромаштија и глад за најголемиот дел од експлоатираната популација. Овој проект има за цел да допре до аномалиите на општествените односи и граѓанските права и должности, преку преиспитување на транзициското општество, користејќи метод на директна комуникација со граѓаните преку акционен медиум (манифестација) и индиректно, преку мрежа од веб страни со стриминг за настанот и конечно, преку презентирање надокумент (видео) на голем екран. Есенцијалната компонента на овој проект всушност контекстот на ова "шоу" – сместување на акцијата на главниот градски плоштад. Многу европски земји немале ни една слична значителна манифестација против доминантната политика на дивиот неолиберален капитализам. Контекстот и содржината на протестот се реални, но демонстраторите (одбрани од најзагрозените општествени сегменти), се платени да ја "играат улогата" на граѓани со општествена должност. Апсурдноста на ситуацијата на ова "шоу" е интерпретацијата на состојбата на политичка парализа на глобалното општество во однос на диктаторството на капиталната економија. Разновидноста и компартменализацијата на борбениот фронт (на отпорот) и множеството од движења (движење на движењата) укажуваат на потешкотиите во фокусирање на непријателот (империјата) кој користи метод на залудување (маркетинг) преку раслојување на нападот врз сé што е социјално или барем така изгледа.

Nemanja Cvijanovic, born 1972 in Rijeka, graduated from the Accademia di Belle Arti of Venice, Italy and later postgraduate courses at Facolta di Arte e Design in Venice. He resides and works in Rijeka and Venice.
In his work the artist establishes the connections with the events of the recent past (Antifascist struggle, revolutionary movements in the Third World). He brings the viewer in an intriguing relationship with memory, the changes in systems of values, propaganda, politics, consumerism and mass media. Nemanja Cvijanovic's work conceptually explores socialist histories and constantly reconsiders the relationship between economics and politics sometimes to the extent of being censored. Past works include 'Pago la luce (Satisfied Light)', 2005, a large marble tomb stone of Josip Broz Tito which also acts as a radiator and 'Here the future begins now', 2004 a series of aluminium trays with symbols of modern life such as a BMW car cut-out of them. Displayed at the Erste Bank in Rijeka, Croatia, 'Here the future begins now' raised questions about loans offered to Croatian residents to help them meet their expectations of capitalist lifestyles. The work was removed after two days by the bank because it was apparently contributing to loss of clients.

The artist definitely declares that communication is his sole weapon and that it is by no means the art for the art's sake. His intention is to preserve the censored or the forgotten past by means of the aesthetics of the

The Applause! project is a web streaming and a document of a fictitious manifestation (demonstration) staged in a form of a film set – with extras paid to manifest (or protest) at a square. Banners display various actual slogans that condemn neo-liberal capitalist society, which conquers the planet through imperialisms and incessant war, bringing poverty and hunger upon a major part of exploited population. By questioning a transitional society the Applause! project is attempting to touch anomalies of social relations, civil rights and duties, using a method of direct communication with citizens through a media of action (manifestation) and indirectly, through a network of websites with the event's web streaming, and finally with presentation of a document (video work) on a big screen.A

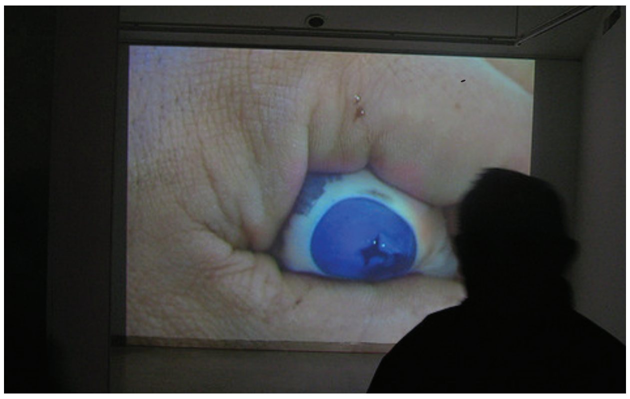

Немања Цвијановиќ / Nemanja Cvijanovic
Динарски, Голем Јоркшир / Great Dinar Yorkshere

project's essential component is actually a context of this "show" – placing the action at a main city square. Many European countries haven't had a single rather substantial manifestation directed against dominant politics of wild neoliberal capitalism. Disappearance or lack of ideology of resistance to the globalisation of multinational companies empire has given birth to a climate of lethargic passivity in a major population part. Demonstration's context and content are real, yet the demonstrators (actually selected from the most endangered social segments) have been paid to play "a role" of their own social duty. Situational absurdity of such a "show" is interpretation of the state of political paralysis of global society in relation to a dictatorship of capital economy. Diversification and compartmentalization of battle (resistance) fronts and multitude of movements (movement of the movements) point at difficulty of focusing on the enemy (empire) that uses a method of delusion (marketing) by stratifying the attack onto everything that still looks like or is social. contemporary and historic styles.

ПРЕДНОСТ / PRIORITY,

Иван Мудов/ Ivan Moudov

Иван Мудов е роден 1975 година во Софија, Бугарија тој е еден од најинтересните млади уметници кои работат во Бугарија во моментов. Кога го заврши своето образование во 2002, тој веќе беше еден од најзабележителните уметници на својата генерација кој постојано внесува нови теми и идеи во современата бугарска уметност. Неговите главни интереси, изразени воглавно преку видеа и фотографии, се кријат во идејата за инвазија на уметноста и нејзино вклучување во многу помоќни и супериорни социјални и културни структури и пракси, како што се телевизијата, маркетингот, сообраќајните средства, па дури и сообраќајните правила.

Во 2007 ја претставува бугарија на Венецискoто Биенале, исто така во 2004 изложува на Цетинското Биенале и во 2005 година на Московското Биенале.

Born 1975 in Sofia, Bulgaria Ivan Moudov is one of the most interesting young artists currently practising in Bulgaria. Born in Sofia in 1975, Moudov only completed his training at the National Academy of Arts in 2002 but has become one of the most notable artists of his generation, persistently introducing new topics and ideas to contemporary Bulgarian art.

In 2007 He rapresents Bulgaria at the Venice Biennale, he also exhibits at 2004 Cetinja Biennale and 2005 Moscow biennale

Working mainly in installation, video work and photography, his interests lie in the idea of an art involving and invading into much more powerful and overwhelming social and cultural structures and practices – such as television, advertising, technological means of communication or even road regulations. In his video works, he explores questions of sound, narrative (lack of) and editing, and is interested in simple images and the way they can be manipulated by the means of a very basic and low-tech editing technique.

“Приоритет” е организиран настан каде што компактна група од седум автомобили го парализираат сообраќајот додека стојат на патот на возилата кои доаѓаат од споредните улици. Така се формираат колони во сите правци и на растојание од неколку километри. Покрај просторните композиции, Иван Мудов манипулира со времето со помош на несомнителни играчи. Во сообраќајниот шпиц кога секоја изгубена секунда предизвикува драматично чувство на загуба, уметникот создава непрекинати серии кои навидум сугерираат дека поединечната секунда е неважна во матицата на глобалното време. Сликата од стотици возила која моќта на волјата на уметникот ја "уловува" е композиција со глобални импликации. Тој ги прекршува сообраќајните правила со користење на истите тие правила формулирани за да го спречат хаосот.

"Priority" is an orgaized event when a compact group of seven cars paralyzed the traffic as it stood in the way of the vehicles coming from the side streets and thus lines were formed in all directions and over a distance of many kilometers. In addition to the spatial compositions with unsuspecting players Ivan Moudov manipulated the time. In the rush hour when each lost second causes a dramatic feeling of loss the artist created a continual series that seems to suggest that the particular second is irrelevant in the mainstream of global time. The picture of hundreds of vehicles that the artist’s willpower “arrested” is a composition with global implications. He violated the rules by using the very same rules that were formulated to prevent chaos.

РОИ ЛИ / ROY LEE,

Манкасола Базилико / Mancassola Basilico

"Бев пејач, добар пејач. Ги познавав сите во музичкиот свет на Италија, а моите плочи се продаваа добро во Америка. Настапував со Флојд Крејмер – неговото свирење пијано беше најдоброто во Нешвил, а јас на тоа го додавав мојот глас. Прашајте во музичките кругови дали знаат кој е РојЛЛи и слушнете што имаат тие да кажат!" – Рој Ли. Го сретнавме на улиците во центарот на Милано и го слушнавме неговиот прекрасен глас додека пее и додека раскажува неверојатни приказни. После цели 35 години, тој се враќа на сцената (Teatro Out-Off, Милано). Сам, со своите емоции и неговите блуз и кантри песни. Видеото е фрагмент кој со помош на сериозно набљудување, гестикулации и лирика, покажува живот на работ, енергија која не може да се контролира. Ова е портретот на Рој Ли од Mancassola Basilico.

Mancassola Basilico се Барбара Черијани Базилико и Алесандро Манкасола. Живеат и работат во Милано. Почнале да работат заедно во 2005 год. за време на нивната специјализација на Академијата за ликовна уметност на Брера, Милано.Помеѓу другите, изложувале во Merz Foundation, Sandretto Re Rebaudengo Foundation во Турин, Bevilacqua La Masa Foundation во Венеција, Careof во Милано, Neon во Болоња, 26cc во Рим, Grand Union во Бирмингем и Националната Галерија во Тирана.

"I was a singer, a good one. I have known everybody in the music world of Italy, and inAmerica my records sold well. I played with Floyd Cramer, his was the best piano in all ofNashville and I would put my voice. Try to ask the music circles if they know who Roye Lee isand just listen to what they have to say!" - Roye LeeWe met Roye Lee in the streets of central Milan and we have listened to his voice singing and telling unbelievable stories. After 35 years he has returned on stage (teatro Out-Off , Milan), alone, with his emotions and his blues and country songs. The video is a fragment showing,through gazes, gestures and lyrics, a life to the extreme, an uncontrollable energy: this is the portrait of Roye Lee by Mancassola Basilico.

Mancassola Basilico are Barbara Ceriani Basilico and Alessandro Mancassola. They live and work in Milan. They began working together in 2005 during their specialization in Visual Arts at the Academy of Fine Arts of Brera (Milan). Among others, they exhibited at the Merz Foundation in Turin, Sandretto Re Rebaudengo Foundation in Turin, Bevilacqua La Masa Foundation in Venice, Careof in Milan, Neon in Bologna, 26cc in Rome, Grand Union in Birmingham, and at the National Art Gallery in Tirana.

XXX / XXX,

Anja Puntari / Ања Пунтари

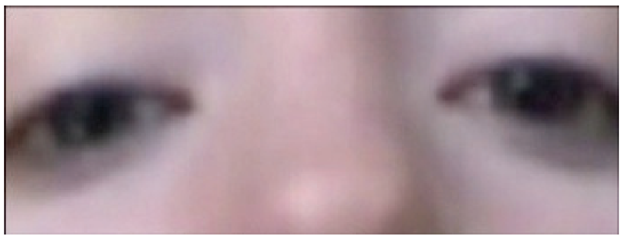

Ања Пунтари е млад фински уметник. Нејзината работа е фокусирана на луѓето и сликите, како и на врската помеѓу тие две.
Како аудио-визуелен уметник кој често ја базира работата на веќе постоечки материјал, таа е заинтересирана за структурите на значењето кои се конструирани околу сликите (и звуците) и нивниот однос со околната култура. Многу нејзини дела настанале поради ваквото, еден вид на антрополошко истражување, колекциите кои ги содржат кодовите на местото од кое што потекнув делото. Полиедричната позадина на Ања Пунтари често ја присилувала да се справува со различните начини на изразување, како што е перформансот, видеото, фотографијата.

Истражувањето за своето дело за АКТО 6 го започнала со осврнување на клучниот збор "xxx", кој често се користи за пребарување и симнување на порнографски документи од интернет. Резултатот е секвенца од рамки со женски очи прикажани во забавена снимка. Рамките се извадени од порнографски филмови кои се класифицирани под жанрот наречен Гонзо. Гонзо е техника која се користи за да го намали просторот помеѓу гледачите и актерите, во кој што камерманот или режисерот учествуваат во дејството на филмот. Исто така, тоа е начин на правење филмови кој е ефтин и адаптибилен за професионални и актери аматери. Во постпродукцискиот процес, Ања Пунтари ги нагласува женските очи и ги трансформира визуелните кодови на порнографијата.

Видеото ”Американски Идол - Деизи” е портрет што плаче врз позадина од универзумот исполнет со ѕвезди. Во спектаклот на вашите 15 мин. слава за која било цена, секој ја добива шансата да ја изглуми улогоата на херој и жртва. 15те мин. на Дејзи се завршени пред да започнат, оставајќи само солзи јавно споделенисо милиони гледачи, кој се одсликуваат себеси во оваа бесконечна медиократност.

Anja Puntari is a young Finnish artist. Her work is focused on people and pictures and the relationship between the two. As an audio-visual artist who frequently bases the work on already existing material, she is interested in the structures of meaning that are constructed around the images (and sounds) and their relationship to the surrounding culture. A lot of her works originated because of this some sort of anthropological research, collections that contain the codes of the place that the workoriginates from. The polyhedric background of Anja Puntari often pushed her to deal with different ways of expression, such as performance, video, photography.

Anja Puntari started her research for her piece for AKTO 6 by reflecting on the keyword “xxx” that is often used for searching and downloading porn files on the internet. The result is a sequence of frames of female eyes shown in slow motion. The video stills are taken from porn films, which are classified under the genre named Gonzo. Gonzo is a technique used to reduce the space between the spectators and the actors, in which the camera operator or the director takes part in the action. Gonzo is also a way of making movies that is low-cost and adaptable for professional and non-professional actors. In the postproduction process, Anja Puntari highlights the feminine eyes and transforms the visual codes of pornography.

The video “American Idol – Daisy” is a portrait of i cry blured in side a universe of stars, colors and solitude In the spectacle of your 15 minutes of fame at whatever price, everybody has the same possibility to interprate both the role of the hero and othe victime. The 15 minutes of Daisy finishesd before thay even started, remain just tears publicly shared to millions of viewes who reflect them self in this infinite mediocrity

Серија на портрети со солзи, Американски Идол, Деизи
Serie Tear Portraits, American Idol, Daisy

ТЕ ИМАМ / GOTCHA, Gastòn Ramìrez Feltrìn,

Гастон Рамирез Фелтрин е роден на 03.10.1972 во Тепик, Мексико. Дипломирал визуелни уметности на универзитетот во Гвадалахара, а магистрирал на Факултетот за уметност и дизајн на IUAV универзитетот во Венеција, Италија во 2004. Во моментов живее и работи во Венеција, Италија. Интересите на Гастон се поделени на две сфери. Првата може да се дефинира како приватна, каде што тој ја истражува неговата состојба на културен хибрид и имигрант и како таа состојба влијае врз неговото секојдневно однесување, неговиот начин на поврзување со светот, како и неговите лични односи, со околината, но и со неговата културолошка позадина. Во втората сфера, која што може да се дефинира како јавна, тој се обидува да ги најде точките на пукање помеѓу сликите на колективната свест и перцепцијата на индивидуата, заедно со односите помеѓу колективната и личната историја. Исто така, тој ги истражува истакнатите односи помеѓу луѓето од различни општества и состојби. Особено е заинтересиран за поп културата, и Мексиканската и интернационалната.
Снимена од хеликоптер за време на една американска мисија во Ирак, оваа снимка беше широко распространета на интернет, но сепак цензурирана во САД од политички причини. Војниците пукаат од горе, убивајќи ги нивните беспомошни непријатели еден по еден. Со сурова иронија, музиката од видео играта Super Mario се вклопува во сцената на видео игра во реалноста – тежината со која Американците прават масакр. Како и во претходното видео, и овде има рефлексија на насилството и на фактот дека тоа може да биде практицирано со таква цинична одвоеност и дека тие драматични и крвави настани се претвораат во забава за корисниците на интернетот.

Gastòn Ramìrez Feltrìn was born on 3rd October 1972 in Tepic, Mexico. He graduated with a Bachelors Degree in Visual Arts from the Guadalajara University inMexico in 2001 and with a Masters Degree in Visual Arts at the Faculty of Design and Arts of IUAV University in Venice, Italy in 2004. He currently lives and works in Venice, Italy. Gastòn's interests are divided between two spheres. The first one could be defined as private, where he explores his condition of cultural hybrid and immigrant and how this condition influences his everyday behaviour, his way of relating to the world and his personal relationships, both with his surroundings and with his cultural background. In the second sphere, which could be defined as public, he tries to find the points of rupture between the images of the collective conscience and the perception of the individual, along with the relationship between collective and personal history. Furthermore, he explores the perceived relations between people of different societies and conditions. He is particularly interested in pop culture, both Mexican and international.
Recorded from a helicopter during an American mission in Iraq, this footage has been widely circulated on the net, yet is censored in the US for political reasons. Soldiers shoot from above, killing their defenseless enemies, one by one. With crude irony, the Super Mario music associates the scene to a video game- such is the weight with which Americans bring on their massacre. Just as in the preceding video, there is a reflection on violence, on the fact that it can be practiced with cynical detachment and that such dramatic and bloody events become entertainment for Internet users.

АЛАРМ / ALARMA, Рубен Гутиерез / Rubén Gutierrez,

Од 1993 год. па наваму, Рубен ги изложувал неговите дела и кураторски проекти во Мексико, САД, Шпанија, Куба, Аргентина, Еквадор, Перу, Порторико, Холандија, Франција, Чешка, Кина, Јапонија, Индија и Иран. Тој е основачот на ObjectNotFound.org – независен, непрофитабилен простор чијашто мисија е да го промовира знаењето и почитувањето на современата уметност преку истражување, продукц- ија и изложување на интертекстуални предмети. Го претставувал Мексико на бројни фестивали и бienалиња, работел како куратор напроекти за Bronx River Art Center (Њу Јорк, САД), VAE10 Festival Internacional de Video/Arte/Electrónica (Лима, Перу), универзитетот Jawaharlal Nehru University (Њу Делхи, Индија) и на многу други. Добитник е и на бројни награди од различни фестивали за современа уметност.

На АКТО 6 ќе се претстави со еден од неговите необични цртежи. Сликите реферираат на состојба на итност, на ситуации од општествен интерес или докази од моменти на голема несреќа. Alarma! ситото е направено според логото на
Alarma!, мексикански таблоид кој на големо се фокусира на насилни злосторства. Содржината на магазинот, доминирана од бесплатна-
та репортажа од местата на ужасните убиства, е растурена од огласи за агенции за осамени лица, хороскопи и секси слики на средишните страници. Ваквото раaспоредување е обеспокојувачко, но сепак и човечно на некој начин. Во овој бизарен, сензационали-
зиран израз на оние што често се сметаат за двата најголеми мотиватори – сексот и смртта – тие имаат улога напотсетник дека без разлика на сé, животот продолжува понатаму

Since 1993 Rubén has shown his works and curatorial projects in Mexico, the USA, Spain, Cuba, Argentina, Ecuador, Perú, Puerto Rico, the Netherlands, France, Czech Republic,China, Japan, India and Iran. He is the founder of ObjectNotFound.org - an independent, non-profit space whose mission is to promote the knowledge and appreciation of contem-porary art through research, production and exhibition of intertextual objects. He represented Mexico at numerous festivals and biennales, worked as a curator for projects like Bronx River Art Center (New York, USA), VAE10 Festival Internacional de Video /Arte/Electrónica (Lima, Peru), Jawaharlal Nehru University (New Delhi, India) and many more. He is also a winner of numerous awards from contemporary arts festivals.

Ruben Guttierez brings one of his extraordinary paintings to AKTO 6.
The images refer to a state of emergency, situations of social unrest or evidences of moments of great misfortune. The Alarma! stencil is made out after the logo of Alarma! a Mexican tabloid magazine that focuses largely on violent crime. The content of the magazine, while being dominated by gratuitous coverage of horrific murder scenes, is interspersed with advertisement for dating agencies, horoscopes, and sexy centerfolds. These juxtapositions are disconcerting, and yet somehow humanising. In this bizarre, sensationalised account of what are often argued to be the two greatest motivators – sex and death – they act as a reminder that despite all things, life goes on.

VERY HAPY PEOPLE, Progettozeropiu,

Нивниот проект Very Happy People со кој ќе се претстават на АКТО 6 е еден вид видео истражување за благосостојбата и среќата. Го обработува односот меѓу благосостојбата и среќата во богатиот италијански регион познат како Норд Ест. Во форма на документарец оваа видео ги презентира измешаните интервјуа со интелектуалците и експертите со симболична нарација. Низ звуци и слики исцртува "места за душата", зборувајќи за човекот кој живее на таа територија.

Their project Very Happy People!, with which they are presenting themselves at AKTO Festival this year, is a video research project about well-being and happiness. It investigates the relation between well-being and happiness in the rich Italian region known as Nord Est. The video, in form of a documentary, presents the mixed interviews with intellectuals and experts with a symbolic narration. Through sounds and images, it draws a sort of “places of soul” talking about the man living in this territory.

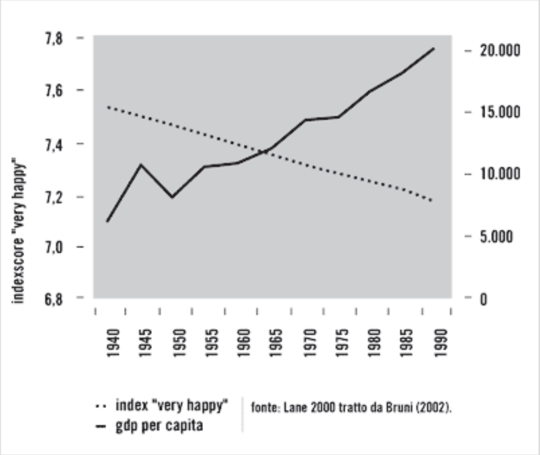

Prof. P.L.Sacco, economist
Проф. П.Л.Сако, економист

ВИ4ГРА [СПАМ].2011 / VI4GRA [SPAM]. 2011, Детекст / Detext,

Оваа аудио инсталација всушност се изродила од соработката помеѓу Detext и електро-панк бендот Mendetz, наречена Spam. Специфичното истражување на Spam се состои од копање во идеологијата и сексистичките реторики кои се наоѓаат во голем дел од денешната комерцијална музика. Со вкрстување помеѓу исечоците од Вилијам Бороус и варваризираниот евротреш денсфлор хит, Spam јасно ги репродуцира женомразечките тропи и преценетата машкост, обилно изразени од страна на многу трубадури на модерното време. Како што кажува и самиот наслов, секој збор од песната е избран од џанк имејлови кои уметникот ги примил, особено од ненарачаните понуди за вијагра, пенисни продолжетоци и други хемиски чуда со помош на кои се станува "вистински мачо". http://www.vimeo.com/detext

A collaboration between DETEXT and electro-punk band Mendetz, SPAM delves specifically into the ideology and sexist rhetoric found in much of today’s commercial music. A crossover between William Burroughs cut-ups and§ a bastardized eurotrash dance floor hit, SPAM conspicuously reproduces the misogynist tropes and overstated masculinity profusely exhibited by many modern day troubadours. As its title indicates, every word in the song has been culled from junk emails received by the artist, in particular from unsolicited offers of Viagra, penile extensions and other chemical wonders to become “a real macho”. http://www.vimeo.com/detext

Mass vs Power, Progettozeropiu,

Progettozero(+) е уметничка група од Венеција основана во 2001. Преку неколку проекти тие ги испитувале прашањата поврзани со јавните, социо-политичките и функционалните модалитети и со соработувањето со други луѓе, заедници и други уметници. Првиот проект за овогодинешното издание на АКТО Фестивалот е вистински фудбалски натпревар, одигран на паркинг простор во Битола. Два вистински фудбалски тимови кои се викаат Маса и Моќ ќе одиграат меч носејќи посебни "Маса" и "Моќ" дресови. Секој играч треба да носи различна дефиниција за масата и моќта
(од социолошки аспект, научен физички аспект итн.). Кога Progettozero(+) беа куратори на овој фудбалски натпревар во Хрватска, тимот Маса победи со 2:1.

Progettozero(+) is a Venice-based artist group founded in 2001. They have questioned issue related to public, socio-political and relational modalities, operating with people, communities and other artists, through several different projects.The first prject of Progettozero(+) for AKTO 6 is a real soccer match, played on a parking lot in Bitola. Two real soccer teams called Mass and Power vwill play a match wearing special "Mass" and "Power" jerseys. Each player is supposed to wear a different definition of mass and power (sociological, physics, etc.). When Progettozero(+) curated this match in Croatia, Mass won, 2:1.

АВТОПОРТРЕТ / SELFPORTRAITE, Детекст / Detext

ДОМАЌИНКА МЕРАКЛИКА
БАРА ОСОБА ЗА УЖИВАЊЕ НА НЕЈЗИН ТЕРЕН
ОБОЖАВАМ ОРАЛ И АНАЛ
078 257148

Detext е уметнички колектив формиран од Валентин Дучеа и Раул Мартинез, а работи во Њу Јорк и Берлин. Нивните дела биле изложувани во повеќе различни институции и биеналиња во Европа и во САД, вклучувајќи го и Greater New York на MoMA PS 1 и Apexart во Њу Јорк, St. Etienne биеналето, миланското триенале и International Roaming биеналето во Белград, Лондон и Техеран.

За овој проект, Detext создадоа серија од маици испечатени со доверливи огласи кои можат да се најдат на задните страни од весниците и веб страниза осамени лица. Заинтересирани за кодираниот јазик кој се користи за реферирање на сексот, маиците на Detext се извиткуваат околу експлицитниот јазик на личните огласи кои ги користат и ги постулираат во високо видлив контекст. Корумпирајќи ги режимите на работа на модата која го претставува идентитетот, овие маици го истакнуваат начинот на кој безмилосната логика на капиталот ја преовлада интимната сфера и ги дефинираат индивидуалците чисто преку сексуалните акти кои тие имаат желба да ги изведуваат, некогаш дури и по дисконтен попуст.

Автопортрет.
Возраста и цицлеста докторка бара пастуви кои обожаваат големи гради и искусна жена.
Бизнисменка 51год., сака да ужива со машки до 50 год. Нудам 150евра за секое задоволство.

Detext is an artist collective formed by Valentin Duceac and Raúl Martínez working in New York and Berlin. Their work has been exhibited in various institutions and biennials in Europe and the United States, including MoMA/PS1's Greater New York and Apexart in New York, the St. Etienne Biennial, the Milano Triennale, and the International Roaming Biennial in Belgrade, London and Tehran.

For this project, Detext created a series of t-shirts screen-printed with classified ads found in the back pages of newspapers and online dating websites. Interested in the coded language used to refer to sex, Detext's t-shirts wrench the explicit language of the personal ads they use and posits it in a highly visible context. Subverting fashion's modes of representing identity, these t-shirts make visible how the ruthless logic of capital pervades the intimate sphere, defining individuals purely by the sex acts they are willing to perform, sometimes at discount rates even.

more info on > detext.es
http://www.detext.es/DETEXTSelfportrait.html

Selfportrait.
Mistress daniela bdsm session spanking foot fetish facesitting uro whip strapon bike and gag horse clips for nipples no bdsm studio the slave has the right to come only through masturbation or foot 0733874512 honorarium 100 euro

САКАЈ ЈА ИДНИНАТА / LOVE THE FUTURE, Никола Узуновски / Nikola Uzunovski

Никола Узуновски е роден во Земун, Белград, Србија во 1979 год. Во 2007 год. работи како интердисциплинарен уметник. Изложувал на повеќе од сто изложби низ целиот свет. Во 2005 год. учествува на 53-тото Biennale di Venezia, во проектот Floating Sites, а во 2007 год. ја освојува наградата Млад Европски Уметник. Почнува да работи на неговиот проект My Sunshine на Trieste Contemporanea кој го продолжува подоцна за време на престојот во Полинарија, Абруци во 2008 год. Понатаму го развива проектот за македонскиот павилјон на 53-тото Biennale di Venezia во 2009 год. Соло изложбите кои треба да се спомене се "Snow" и "My Sunshine" во Federico Luger галеријата во Милано. Големите групни изложби на кои учествувал и кои не смеат да се изостават се, "Greenwashing" во Fondazione Sandretto Re Rebaudengo (Турин, Италија, 2008), "Green Platform" во Fondazione Strozzi (Фиренца, Италија, 2009), "Spaceship Earth во Centre of Contemporary Art Znaki Czasu (Торун, Полска, 2011).

Комбинирајќи агресивен концептуален јазик со интимни теми, Узуновски го провоцира гледачот и го претвора во неопходен, централен лик во неговите дела. Искуствата, желбите и сеќавањата на набљудувачот, стануваат фундаментален дел од неговите уметнички дела.

"САКАЈ ЈА ИДНИНАТА" е банер, оглас, но не за предмет, ниту пак за услуга, туку за време. Време за кое е изгубена сета надеж. Се навраќа на идејата за подобра иднина и на можноста за инволвирање во процесот на остварување на соништата и реалностите на еден човек.

Nikola Uzunovski is born Zemun, Belgrade, Serbia, 1979. In 2007 works as a interdisciplinary artist, he exhibited in more then a hundred shows aroud the world. In 2005 prtecipates at the 53°Biennale di Venezia, in the project Floating Sites, in 2007 wins the price Young European Artist Trieste Contemporanea where he start his project My Sunshine which he continues during the residence at Pollinaria, Abruzzi, 2008, and then develops it further in for Macedonian pavilion at the 53°Biennale di Venezia, (2009). Solo shows to be mentioned, Snow, and My sunshine at Federico Luger galley Milan. Major group group exhibitions, Greenwashing at Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Turin, Italy (2008), Green Platform, Fondazione Strozzi, Florence, Italy (2009), Spaceship Earth, Centre of Contemporary Art Znaki Czasu, Torun, Poland (2011)

Combining an aggressive conceptual language and intimate topics, Uzunovski provokes the spectatorand turns him into a necessary central character of his pieces. The observer's experiences, wishes and memories become a fundamental material of his oeuvre.

"LOVE THE FUTURE", is a banner, an advertisement, but not of an object, nor of a service, but instead of a time. A time for which all hope is lost. It brings back the idea of a better future, and the possibuility of involvment in a process of relisation of ones dreams and realityes.

LOVE THE FUTURE

НЕ ЗЈАПАЈТЕ РОМАНТИЧНО! / DON'T STARE SO ROMANTICALLY!

Филип Јовановски / Filip Jovanovski

lip Jovanovski (roden vo Bitola, Makedonija) vizuelen umetnik. Zavr{il Arhitektonski fakultet vo Skopje. So negovata rabota toj ja istra`uva granicata pome|u razli~ni mediumi i nivna interdisciplinarna vrska, dizajn, teatar, video , film, instalacii. Osnovata na negovite dela e tran sformacija na zna~eweto na prostorot kako esencijalen element vo definiraweto na arhitekturata vo site nejzini razli~ni na~ini na percepcija i do`ivuvawe. Filip Jovanovski e umetni~ki direktor na festivalot za sovremena umetnost AKTO vo Bitola. U~estvuval na pove}E teatarski festivali, video festivali, I filmski festivali vo Evropa, Japonija, Amerika, Srbija, Slovenija i Hrvatska. Rabotel kako organizator i kurator na nekolku grupni regonalni izlo`bi vo sklop na AKTO festivalot za sovremena umetnost (2006-2009),kreativni kampawi (AVA DDB 2008-2009), do sega napravil okolu 30-tina grafi~ki re{enija, 20 scenografii za teatarski pretstavi, 10 video dela, kratki i dokumentarni filmovi. i nekolku grupni Ii samsotojni izlo`bi kako Biennale na mladi umetici vo Muzej na sovremenata umetnost vo Skopje,na tema idnetiteti, izlo`bata Kniga umetni~ki objekt vo muzej 25 maj Belgrad, 2009 godina, Saem na elektronski umetnosti, Muzej na sovremena umetnost Skopje 2010, Festivalot Perfroacije Zagreb 2010, Sinhronizrani gradovi Mala stanica, Skopje 2010 I dr. I samostojnata izlzo`b Odluka, Dom na kultura Bitola 2010. Od 2008 -2010 godina raboti kako nadvore{en sorabotnik asistent na Evropski fakultet vo Skopje, na katedrata za art i dizjan, na predmetite, vizuelni komunikacii, dizajn na kniga , dizajn na plakat I ambala`a, grafi~ki dizajn. Dobitnik e na nekolku nagradi za dizajn, scenografija i video.

Поставката преставува просторна реплика/репродукција на сликата Слобода на барикадите на Делакроа реферирајки на одново дефинирање на идеалот за слободата во денешен контекст. Идејата за реплика на историско дело е обид за поставување и реконтекстуалзирање(одново откривање) на значењето за правење на уметничко дело од една страна, а од друга потенцирајки ги локалните квалитети и создавање на автентичен етсетски израз (и ние имаме своја историја на уметност, и ние имаме своја слобода), со еден збор холограми треба да се прават во Јапонија, а во Македонија швајцувани железа.Но не во иронична смисла, него напротив во смисла на создавање на сопствен идентитет во смисла на тоа дека не постои чиста идеја, идејата мора да прозилегува од материјалните можности и квалитети на контекстот.Оттука се поставува и прашањето за доживувањето и претсаавувањето на уметничката форма во одреден контекст. Како одново да ги откриеме значењата и на kontекстот кој што ни е однапред даден но и на контекстот што треба да се редефинира?
Оваа поставка создава нов контекст кој реферира пред се на Идеалот на слободата на Брехт(Не зјапајте романтично!, Тапани во Нокта) на идеалот на слободата низ историјата на уметност, а тоа е Слобода на барикадите на Делакроа, и на идеалот на слободата во социјален контекст, а тоа е аудио цитатот на говорот на Стево Жигон пред студентите во Беград 1968 година цитирајки го Робесјпер од Смртта на Дантон,Проектот претставува фрагмент/меморија за одноводоживување на идеалот за слободата, во денешен контекст. Одново преигурвање на историјата, имитирање и реферирање на симболот на револицијата со наши примитивн средства и со тоа освестување на самиот порив и можност таа слобода да се доживее, да се ослободиме и формално и содржински од значењата на контекстот и да создадеме сосптвени алатки во конструирањето на личниот идентитет. Слободата е таква каква што е , а не така како што си ја замислуваме!!

Не зјапајте романтично!!

Filip Jovanovski (b. 1979, Bitola, Macedonia) visual artist .He studied at the Faculty of architecture in Skopje. With his work, he explores the border in –between different media and their interdisciplinary connection, design, theater, video, film, installations. Considering the space as the essential element that defines architecture in its all different ways of perception, in his artworks he deals with transformation of that category in different ways of sensation. He took part in several theatre festivals, video festivals and film festivals in Europe, Japan, USA, Serbia, Slovenia and Croatia. He organized nd curated several group exhibitions within Akto Festival for Contemporary Arts (2006-2009), creative campaigns (AVA DDB – advertising agency Assistant of the creative director 2008/2009), he made over 20 stage designs,10 video works, short films, documentaries and several group and solo exhibitions as the biennale of young artists at the museum of contemporary arts in skopje, topic: identities and the exhibition book- artwork at the museum "25th may" in belgrade in 2009. Seafair (skopje electronic art fair) 2010, museum of contemporary arts skopje october 2010, perforacije festival, zagreb october 2010 , decision / object installation , centre for culture bitola, october 2007 , decision of the dice object installation, 4tuned cities festival, skopje , mala stanica december 2010. 2008-2010 he has worked as freelancer at the european faculty in skopje at the department for art and design subjects: visual communications, design of books, poster design and packing and graphic design. He has been rewarded several times for scenography, design and video.

The exhibition is a spatial replica/reproduction of Delacroix's Liberty leading the people referring to the definition of the ideal of freedom anew. On the one hand the idea to a produce a replica of this historic piece of art is an attempt to set and re-contextualize the meaning of art-making once again. On the other hand, it emphasizes the local qualities and the authentic aesthetics (we also have history of arts of our own, we also have freedom of our own). In other words, holograms should be made in Japan, while iron should be welded in Macedonia.This is not to be said ironically, on the contrary, it is to be said in terms of creating one's own identity so that there is no pure idea, the idea has to emerge out of the material possibilities and the quality of the context. The question of experiencing and presenting the artistic form in certain context arises: how to discover the meanings of the existing context once again, but also to rediscover the context that has to be redefined as well? The exposition creates new context referring to Brecht's ideal of freedom (Don't stare so romantically! Drums in the night) to the ideal of freedom in the history of art i.e. Delacroix' s Liberty leading the people and the ideal of freedom in the social context which is the audio quote of Robespierre's Danton's death in Stevo Zigon's speech in front of the students in Belgrade. 1968. The project is a fragment/memory of experiencing the ideal of the freedom anew, in the current context. It deals with replaying history once again, imitating and referring to the symbol of revolution with our primitive devices thus bringing to one's senses the urge and the possibility for such freedom to be experienced, to liberate ourselves in terms of form and content from the meaning of the context and to create our own tools in construction of the personal identity. Freedom is as it is, not the way we think it is!
Don't stare so romantically!

Филип Јовановски / Filip Jovanovski
НЕ ЗЈАПАЈТЕ РОМАНТИЧНО! / DON'T STARE SO ROMANTICALLY!

YUGOSTALGIA,

Волтер Стеинашер / Walter Steinacher

Валтер Штајнахер е роден во Салзбург, Австрија. Студирал со Гунтер Дамиш, Урсула Хибнер и Андреј Даниел и дипломирал во 2003 год. Во моментов живее и работи во Австрија и Словенија.Валтер Штајнахер почнал да изложува и изведува во 1997 год. Меѓу неговите најнови дела е пуштањето на FCKU FSHN, панк мода (Њу Јорк, Берлин, Виена) во 2011. Оваа година исто така, после турнејата во Њу Јорк и Љубљана, тој го носи своето исклучително дело Yugostalgia на АКТО Фестивалот за современа уметност во Битола. Yugostalgia е серија од портрети на поранешниот југословенски претседател Јосип Броз Тито. Тоа се рефлектира врз утопијата на социјалистичката Еденска градина. Неолибералната економија ја создава потребата од убавите спомени и илузии во поранешните југословенски земји. Отворањето на серијата е театарски/перформативен општествен настан, полн со изненадувања...

Walter Steinacher was born in Salzburg, Austria. He studied with Gunther Damisch (Vienna), Ursula Huebner (Linz, Austria) and Andrej Daniel (Sofia, Bulgaria) and graduated in 2003. Currently living and working in Austria and Slovenia. Walter Steinacher started exhibiting and performing in 1997. Among his latest works is the release FCKU FSHN, punk-fashion (New York, Berlin, Vienna) in 2011. Also this year, he is bringing his extraordinary work called Yugostalgia to AKTO Festival for contemporary arts in Bitola after touring in New York and Ljubljana. Yugostalgia is a series of portraits of the former Yugoslav president Josip Broz Tito. It reflects upon the utopia of a socialist garden of Eden. The neoliberal economy creates the need for sweet memories and illusions in former Yugoslav countries. The opening of the series is a theatrical/performative social event, full of surprises...

АКТО НАГРАДА ЗА ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНОСТ "ДРАГИША НАНЕВСКИ" / AKTO INTERDISCIPLINARY AWARD "DRAGISA NANEVSKI"

Драгиша Наневски е роден 1942 год. во Приштина. Завршува технолошки факултет во Белград во 1956 год. Целиот свој живот работи и размислува за Битола. Значаен интелектуалец во битолските уметнички и интелектуални кругови во 80те и 90те години. Благодарејќи на неговото губење на работното место во 1994 год. во фабриката за фрижидери, тој целосно се посветува на филозофијата, сé до неговата смрт во 2007 год. Кратко време бил член на филозофското друштво на Македонија. Неговата домашна библиотека брои повеќе од десет илјади наслови на филозофска, уметничка литература, како и белетристика. На камиевски начин, на крајот на декември 2007 год. умира на патот Битола-Скопје (некаде на Плетвар) од срцев удар, возејќи го својот автомобил. Следниот ден во неговиот дом на масата беше пронајдена книгата "Волја за моќ" од Ниче. Се претпоставува дека тоа е последното нешто што го прочитал. Поради огромната почит и значење на неговото "анонимно" присуство во одредени моменти и сериозни дискусии, како и за неговата значајност во шерењето на идејата за интердисциплинарноста како начин на мислење, АКТО Фестивалот за современи уметности одлучи во негова чест да додели награда за интердисциплинарност на едно дело кое учествува на фестивалот и тоа доделување премина во традиција.

Dragisha Nanevski was born in Pristina in 1942. In 1965 he graduated on the Faculty of Technology in Belgrade. He worked and pondered in Bitola all of his life. During the 1980s and 1990s he was an eminent intellectual figure in the intellectual and artistic circles in Bitola. Thanks to loosing his job in the refrigerator factory, he completely devoted himself to philosophy up until his death in 2007. For a short period of time he was a member of the Macedonian Philosophy Association. His home library includes more than 10 000 book titles on philosophy, art and fiction. He died the Camu way in December, 2007, while driving the car he had a heart-attack somewhere on Pletvar on the Skopje-Bitola road. The next day, the book "The Will to Power" by Nietzsche was found on the table in his home, so it is thought that it was the last thing he read. Because of the great respect and significance of his "anonymous" presence in certain moments and serious discussions, as well as his importance for spreading of the interdisciplinary way of thinking, in his honor, AKTO Festival for contemporary arts decides to present the award of interdisciplinary achievements to an artwork that took part in the festival and this award turned into a tradition.

БЛАГОДАРНОСТ ДО:

Ѓорги Делев
Атанас Нашоку – Сако
Трајче Масалковски
Ленче Петруловска
Синпекс
Драги и Силвана Филевски
Љубица и Зоран Манговски
Билјана Тануровска
Печатница "Графопром"
Кирил Печалев
Благој Ѕалев
Македонски Железници

AKTO CREW

Продуцент - Александар Јовановски
Продуцент - Борче Димитровски
Уметнички директор и селектор - Филип Јовановски
Извршен продуцент - Никола Димитровски
Куратор и селектор на програма - Никола Узуновски

Официјална програма
Координатор на визуелни уметности - Владимир Лозановски
Координатор на визуелни уметности - Тони Лозановски
Димитра Јовановска
Ана Христова
Кристина Ризовска
Стојанчо Илиоски

OFF програма
Селектор - Александар Јовановски
Селектор - Никола Димитровски
Андреј Поповски
Мартин Мицевски
Константин Џима
Владица Младеноски
Стојче Цветановски

Технички директор - Петар Трајчевски

Продукција
Барбара Петруловска
Јасмина Митковска

Односи со јавност
Благица Иванова

Дизајн
Филип Јовановски
Владимир Василевски
Никола Узуновски

Графички дизајн
Владимир Василевски

ОПШТИНА БИТОЛА

Спонзорирано од